

Tuần Báo Vô Vi

2 tháng 8 năm 2015

Số 249

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Thực hành cần thiết cho cuộc sống hay không?
2. Minh mẫn là sao?
3. Tại sao người tu thanh nhẹ có thể biết trước được vài việc tốt xấu sẽ xảy ra?
4. Lúc này làm người rất dễ chết tại sao?
5. Tám lòng thành thật nằm ở đâu?
6. Những gì quý nhất trong khối óc của loài người tại mặt đất?
7. Tưởng tới Trời Phật thì Trời Phật có độ không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Montréal, 11/10/97 11:10 AM 1) Hỏi: <i>Thực hành cần thiết cho cuộc sống hay không?</i> Đáp: Thừa thực hành rất cần thiết cho cuộc sống hằng ngày, có thực hành thì mới diệt được con ma lười biếng trong nội tâm. Tu thiền siêng năng rất cần thiết, thực hành phát triển tâm linh. Kệ: Quý pháp yêu thân sửa chính mình Dầy công tu luyện tự mình mình Quý thương xây dựng trong cần thiết Thực tập thành tâm rõ chính mình.	Montréal, 12/10/97 3:55 AM 2) Hỏi: <i>Mình mãi là sao?</i> Đáp: Mình mãi là trí tâm lúc nào cũng rõ rệt, và nhớ kỹ mọi sự việc đã hứa và phải làm, không bao giờ từ chối khi đã hứa. Kệ: Bình tâm thanh tịnh chẳng làm bừa Thanh thoát phân minh chẳng trễ trư Giải mở tâm tình không hứa bậy Vui hành cõi mở tự mình ưa.
Montréal, 13/10/97 2:25 AM 3) Hỏi: <i>Tại sao người tu thanh nhẹ có thể biết trước được vài việc tốt xấu sẽ xảy ra?</i> Đáp: Thừa người tu thật sự thanh nhẹ nhờ diễn tâm khai triển tuệ giác cảm minh. Điều hung dữ sẽ xảy ra là nhờ vía hồn nhẹ cảm giác rất nhanh, nháy mắt có thể hiểu được sự việc tốt xấu, cũng từ nguyên lý của luồng điện trực và thanh mà thôi. Kệ: Thế gian phân lớp sang tòi động Diễn giới phân minh chuyển một vòng Liên hệ cần khôn tâm tự thức Chẳng bàn cũng biết được thành không.	Montréal, 14/10/97 1:00 AM 4) Hỏi: <i>Lúc này làm người rất dễ chết tại sao?</i> Đáp: Làm người cuộc sống rất mong manh, nay còn mai mất là chuyện thường tình sắp xếp bởi Trời Đất. Người càng ngày càng đông rất dễ bị ô nhiễm, không khí không được trong lành như xưa. Cho nên các xứ đều lo âu, sự sống còn sẽ bị rút ngắn bởi sự ô nhiễm, chết hằng triệu người không nhiều vì số đông, sự tham lam gia tăng, sự khó khăn sẽ càng nhiều, bão bùng xe cộ đụng nhau đương nhiên phải có, chết sống vô thường. Người tu lại được phần may mắn hơn, bớt tham dâm tự cứu được một phần. Đối với phần hồn khi chết bớt bơ vơ, vì lúc sống đã hướng về con đường giải thoát mà hành triển, Phật sẽ chứng tâm, lúc chết có chỗ tiếp tục tu tiến. Kệ: Giải phiền tâm thức sẽ trong thanh Giải quyết tâm linh tiến tự hành Bỏ ngỡ không còn duyên đạt thức Khai thông trí tuệ tự hình thành.
Montréal, 15/10/97 5:55 AM 5) Hỏi: <i>Tám lòng thành thật nằm ở đâu?</i> Đáp: Thừa tám lòng thành thật quý mến nằm ở nội tâm sáng suốt của hành giả tại mặt đất, nhìn sự thật mà quý trọng hạnh đức của đối phương. Ở đời thích thờ Phật là thờ hạnh đức của Người chứ không phải thờ hình tượng. Người đời hay tưởng lầm và nhìn lầm là Phật có quyền năng phù hộ là đi ngược lại đường lối giải nghiệp của Ngài. Kệ: Tự mình tưởng tượng lầm sai động Khó hiểu khó minh chuyện khó tông Tu sửa thật là tâm đứng đắn Hướng Trời thanh nhẹ chẳng còn mong.	Montréal, 16/10/97 4:10 AM 6) Hỏi: <i>Những gì quý nhất trong khối óc của loài người tại mặt đất?</i> Đáp: Thừa điều quý nhất là tu tiến phát triển tâm linh là tự cứu, trong giai đoạn làm người dầy dầy sự chông gai và thử thách, áp dụng mô hôi và nước mắt đổi lấy chén cơm của Trời Đất hình thành, thật là một kỳ công của cuộc sống, ai ai cũng phải phấn đấu và dành dụm trong cuộc sống. Kệ: Tự mình phấn đấu thực hành tiến Giải quyết chơn tâm tự giải phiền Xây dựng hợp thời trong chuyển bước Tâm linh thồn thức cảm giao liên.

Montréal, 17/10/97 6:05 AM

7) Hỏi: *Tưởng tới Trời Phật thì Trời Phật có độ không?*

Đáp: Thừa muốn tưởng tới Trời Phật thì phải thực hành pháp môn đứng đắn, khứ trước lưu thanh, tâm thân an lành thì mới có cơ hội tiếp thu được thanh quang điển lành của Trời Phật mà sống trong lãnh vực an nhiên tự tại.

Kệ:

Thực hành chất phác tự an bài
Đời đạo song tu chẳng có sai
Tu tiên tâm hình thay đổi tốt
Quý thương muôn loại rõ Trời oai.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

GIÁC NGỘ GIỜ PHÚT LÂM CHUNG (tiếp theo)

...

Cho nên nhiều người nói: "tôi làm phước biết... là bao nhiêu, nhưng mà giờ phút này tôi lại đau khổ"! Bạn biết làm phước cho người khác nhưng mà bạn không biết làm phước cho lục căn lục trần. Bạn không chịu tu thì lục căn lục trần của bạn làm sao có phước? Lục căn lục trần nó đâu có phải hưởng của trần gian được! Hồn Vía đâu hưởng của trần gian được. Nó là thuộc về thiêng liêng, phải hưởng thanh khí điển của Trời Phật tiến hóa. Mà bạn không lo bồi dưỡng trong cơ tạng, bạn không lo khai thông cõi mở bên trong, nhưng mà bạn chỉ có lý luận ngoại cảnh tạm bợ thế gian, rồi phân chuyện này, phân chuyện nọ, phân bì đạo này, phân bì đạo kia! Bạn không hiểu tất cả những môn phái ở thế gian, vạn sự do thiên tạo, do đấng Cha lành đã tạo ra, thì chúng ta hiểu được đạo, hiểu màu đạo, yêu đạo, chúng ta mới thấy quý đạo, và lấy đạo làm mức tiến và đo lường chúng ta. Đạo là gì? Là sự quân bình trong tâm tư của chúng ta. Chúng ta phải thấy rõ, trong sanh có tử, trong tử có sanh, trong tối có sáng, mà trong sáng có tối. Trong Không nó có cái Có, mà trong Có nó trở lại cái Không. Các bạn hiểu cái đó thì chuyện sanh tử, của cải đối với bạn có nghĩa lý gì! Bạn vui hai mươi bốn trên hai mươi bốn. Làm được cũng vui, không được cũng vui! Chuyện Ông Trời giao phó và Ông Trời dạy tôi, tôi phải làm hết, tận tâm hết mình hết sức, và để tôi hiểu tôi trước để ảnh hưởng người khác.

Người tu tại sao nhiều người mến? Bởi vì người ta đã kiểm thảo, đã hiểu rõ sự sai lầm của chính họ; họ mới chịu sửa, chịu hành, mới chịu làm việc cho người khác, thay vì nó phí thời giờ nó giảng cho người này nghe, người kia nghe, người nọ nghe để nó gì? Nó lấy tiền để làm gì? Để tạo nghiệp! Nhưng mà người tu chọn chánh người ta đâu có nghĩ chuyện đó! Cái Có nó cũng như cái Không; ngoài ra không có nghĩa lý gì đối với họ. Lúc đó trong tâm tư thuyết giảng họ toàn là điển quang thắng tiến của Trời Đất, cộng đồng phát triển. Cho nên họ có thể thao thao bất tuyệt và hướng dẫn phần hồn của các giới được hưởng ứng để tiến hoá. Kẻ sống cũng như người chết, được đồng nghe, và đồng hưởng, và đồng nhận thức sự sai lầm của chính mình, để chấp nhận sự chuyển hóa hiện hành. Kẻ lâm chung đang chấp nhận trả bài, và sẽ tiếp tục học bài khác, tùy theo trình độ nặng nhẹ, căn quả của mọi người. Cho nên chúng ta tu Vô Vi đây thì các bạn thấy rõ, càng ngày càng thanh tịnh, mới thấy rõ định luật của Trời Đất, có vay có trả, có sự công bằng, có sự quân bình rõ ràng. Lúc nào bạn mất tất cả những sự quân bình đó thì không bao giờ bạn thiện được yên ổn. Động việc này, động việc kia, động việc nọ, đó là mất hẳn quân bình thanh điển của bộ đầu. Còn người tu phải thực hành mới thấy điểm đó, mà thấy điểm đó rồi tưởng ta đắc! Không có cái gì kêu bằng "đắc"! Nói "tôi tu bây giờ đắc đạo...", đâu có phải đắc bạn ơi! Chân lý vô cùng tận làm sao có sự tự xưng là đắc

đạo được? "Tôi hy vọng hiểu đạo, đắc đạo...." Tôi phải hành! Ông Phật ngày nay còn phải tu! Ông Phật là ai? Ông Phật là con của Ông Trời, là con người đi tu thành Phật. Thấy rõ không?

Cho nên mỗi mỗi đưa chúng ta đi học, học tới thanh, học tới đại học là thanh rồi, phải đem hướng dẫn và trở về trà trộn với những người không hiểu mới dẫn họ tiến hóa. Trong cái thanh phải trở lại trước, và trong cái thanh nó đạt rồi, nó thanh nó ở trong trước nó vẫn thanh. Lúc đó nó mới là có nhiệm vụ thiêng liêng làm việc cho chúng sanh. Hỏi các bạn không chịu tu, không chịu hành, không chịu hóa giải, không chịu hưởng cái thanh điển thậm thâm vi diệu của Trời Đất, làm sao cởi mở được tâm can tì phế thận mà ổn định để thăng tiến, để hưởng sự giáo dục của hư không sẵn có? Cho nên chúng ta phải ráng hiểu tu. Nếu chúng ta cố gắng tu thì chúng ta thấy chúng ta có thể kịp tàu, thay vì trễ tàu. Những người không tu và chệnh mảng, câu nệ, chậm trễ, thì "Trễ tàu sẽ đạt đến đâu?". Nhiều người liều mạng, "tôi không cần tu, tôi không cần sửa mình nhưng mà tôi cũng vậy, sau này tôi cũng làm Phật mà"! Được! Chậm hơn! Các bạn phải qua nhiều cõi xay, xay các bạn mới được. "Trễ tàu sẽ đạt đến đâu". Bây giờ chúng ta có sự thông minh của cộng đồng loài người đã đóng góp cho chúng ta, mượn cái pháp để đi nhanh hơn, để sửa nhẹ hơn và tiến hóa nhẹ hơn.

*"Trễ tàu sẽ đạt đến đâu,
Máu đào sống động chuyển giao thế tình"*

Đó! Lúc chúng ta trễ tàu, rồi đạt đến đâu? Cũng còn. "Tôi không sao, tôi không chết, ông kia ông tu, ông được đi về trên, còn tôi, tôi ở dưới này tôi cũng hoạt động vậy!" "Máu đào sống động chuyển giao thế tình"; ở thế gian, bày việc này hết rồi tới bày việc kia, việc nọ, rồi cứ luân hồi mãi mãi, cũng nói cho thiên hạ tu, mà tu hoài đứng hoài đó không đi lên!

*"Đi đi lại lại một mình,
Sống rồi lại chết quê xinh nơi nào"*

Đó! Cứ đi đi lại lại rồi cuộc cũng một mình mình thôi! Mình rồi cuộc cũng mình phải giải quyết lấy mình, chẳng ai giải quyết cho mình được.

"Sống rồi lại chết quê xinh nơi nào": Thấy cái quê xinh ở đâu? À! Trong giờ phút lâm chung, muốn con cháu cầu xin cho con được về Trời, làm sao về Trời được một cách dễ dãi như vậy được? Dollar Ông Trời đâu có mà đi mua vé máy bay? À! Không

chịu làm, mà làm gì có? Cho nên chúng ta tu cũng như chúng ta người làm việc, để học. Chúng ta tu chúng ta cũng như là đi lính cho Ông Trời, chúng ta trở nên một chiến sĩ tinh thương và đạo đức. Tu thì phải lập hạnh, lập hạnh là phải thực hiện. Ta tu càng ngày càng ổn định thì tánh tình nó phải thay đổi, thay đổi nó mới sáng suốt. Đó! Lúc đó chúng ta mới thấy sự tươi đẹp của Thượng Đế đã ban bố cho chúng ta, đã cho chúng ta hiểu mọi trạng thái là sự tươi đẹp của Ngài sắp đặt và dẫn tiến nhân sinh. Cho nên càng ngày càng tu, càng thấy quê xinh ở trong mình chúng ta chứ đâu phải bên ngoài, nhưng mà không tu thì làm sao hiểu được! Cứ theo định luật "Đi đi lại lại một mình; Sống rồi lại chết quê xinh nơi nào";

*"Ai ai cũng muốn thanh cao,
Làm sao đạt được phân màu tử sanh"*

Người nào cũng muốn làm xếp song thiên hạ, cũng muốn tốt, cũng muốn được sự bảo vệ tuyệt đối! Nhưng mà "làm sao đạt được phân màu tử sanh"! Biết được tử sanh là cái gì? Chỉ có người tu mới thấy rõ tử sanh, trong sanh nó có tử, trong tử nó có sanh, đó là bài học. Bây giờ bạn có chết rồi mà bạn còn thiếu nó, bạn cũng phải luân hồi trở lại để học, học cho hết khóa mới đi. Không có đi ngang xương được! Sự công bằng ở đó, mà bạn có vận động cách mấy, ở sát trong Ông Phật mà nuôi Ông Phật trong bụng rồi rồi cuộc mà tới hồi ngày nào mà bạn bị cái sự sai lầm đó rồi bạn phải chịu thôi! Ông Phật ông đã cho biết rằng ông sửa ông, ông mới có ngày nay, mà bạn không chịu sửa mình bạn thì làm sao mà bạn có ngày nay được? Đó, cho nên không có sự ỷ lại! Phải thực hành bất cứ giá nào, tùy duyên nghiệp của mỗi người; nó đưa đến đâu, chúng ta phải học đến đó. Chúng ta phải học hết tất cả những cái khóa khổ mới đắc đạo được. Các bạn thấy Quán Âm cũng phải chịu khổ, oan ức, đủ thứ, Quán Âm Thị Kính. Thích Ca cũng phải khổ, Thái Tử cũng phải chịu khổ. Jesus Christ cũng phải chịu khổ, bạn thấy không? Những vị đó đều hành trong khổ mới thành công, mà nếu bây giờ chúng ta nói cái gì cũng muốn hết, cái gì cũng muốn Bề Trên chứng kiến và giúp đỡ tôi. Cha tôi chết, Ông cũng đem đi lên Trời, anh tôi chết cũng đem đi lên Trời, mẹ tôi chết cũng đem lên Trời, tất cả bao hết trời... Làm sao được? Cái đức hạnh của người đó chưa có, nó phải học bài đó. Chỉ trợ cho mình nếu mình có tâm tu, mình tâm nhẹ. Tu! Đó, cũng như bây giờ các bạn đã xét rõ tại

sao nhờ Ông Trên lại không được; mà tự hành lại đắc pháp.

Đó, cho nên các bạn bây giờ có cơ hội, người Việt Nam nhiều cơ hội học hỏi, bây giờ các bạn thấy có những người bạn nào cả gia đình chết chỉ còn một mà thôi, rồi người đó nó thế nào? Ngày đêm nó đau khổ, tại vì sao? Tại vì nó hướng về những người chết, thì những người chết phải hướng về với nó, mà nó nặng thì những người chết lôi cuốn nó, nó càng nặng thêm. Mà nếu nó biết tu, nó hướng nhẹ, nó càng ngày càng tu càng hướng nhẹ, biết định luật hóa hóa sanh sanh của mỗi phần một phải học, thì nó không có cam ôm tất cả nhiều việc, thì phần điển của nó được giải thông nhẹ thì ảnh hưởng cho đối phương cũng được hưởng nhẹ. Tới lúc nó được giải thoát hoàn toàn diện sáng suốt thì những phần đó cũng được siêu độ luôn. Cho nên huynh đệ trong gia đình cũng vậy, nếu anh em mình có lòng thương yêu gia đình, mình phải tu để hướng độ, để siêu độ cho tất cả những phần hồn liên hệ với mình. Đó là mỗi một cái nghiệp duyên của một gia đình. Đó là một bài học sắp đặt của Thượng Đế để cho chúng ta học. Cha Trời đã cho chúng ta học rõ định luật luân hồi, hồn là trường sanh bất diệt; nếu nó không phải trường sanh làm sao chúng ta nhắc nó là tâm chúng

ta chịu không nổi? Chúng ta nặng trước, chúng ta thấy mệt, chúng ta cảm thấy đau khổ, tại sao? Nếu các bạn hiểu được, các bạn tu được siêu chân lý rồi, thì những cái chuyện đó nhắc một triệu lần nó cũng như không! Bởi vì bạn thấy rõ mỗi phần đã và đang tiến hóa, cho nên bạn không có động trong đó. Cho nên “Ai ai cũng muốn thanh cao; làm sao đạt được phân màu tử sanh”. Ai cũng muốn tốt cho gia đình mình thôi; ai cũng muốn điều đó, nhưng mà phải tu, các bạn. Qua lời tôi thuyết giảng là ở trong thực hành mà tôi thấy; cho nên tâm tư của tôi, các bạn đem những sự đau khổ gì ở thế gian trầm trọng lắm, nhưng mà rốt cuộc không phải, không có ăn chung gì đối với tôi, tôi cũng hòa đồng. Bạn khóc là tôi khóc, để chi bạn? Tôi phóng điển theo bạn, mà phóng điển đó, cái luồng điển đó nó thâm nhập vô, rồi để bạn tự giải lấy bạn, cho bạn mượn cái đèn một chút mà thôi. Chứ cái khóc của chính tôi cũng là cái đèn để rọi thiên hạ đi, vì phận sự truyền pháp và đem thanh điển tới mọi người phải làm. Đủ mọi trạng thái đó, bạn ơi.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Manila, ngày 29/8/1979)

Thông Báo của Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp 2015”

Những bạn đạo ghi danh đi xe bus với Ban Tổ Chức (BTC) xin vui lòng lưu ý những tin tức dưới đây:

1. Công ty xe bus đón bạn đạo: Sapaco.
2. Địa chỉ đón bạn đạo:
Xe sẽ đón bạn đạo theo 2 địa chỉ dưới đây:
 - Địa chỉ #1: **Trung Tâm Thương Mại Maximark Cộng Hòa 15-17 Cộng Hòa Quận Tân Bình.**
 - Địa chỉ #2: **Big C Bình Dương Đại Lộ Bình Dương, Hiệp Thành, Thành phố Thủ Dầu Một, Bình Dương**
3. Giờ khởi hành: **4:00 giờ sáng ngày 20 tháng 9 năm 2015 tại địa điểm #1 (Cộng Hòa).** (Bởi vì khách đi du lịch qua Miền rất đông vào ngày Chủ Nhật. Bạn đạo khởi hành sớm sẽ giảm được thời gian chờ đợi làm thủ tục nhập cảnh)
4. Xin quý ban đạo vui lòng thông báo cùng ban ghi danh địa phương, 1 trong 2 địa điểm đón xe để BTC làm danh sách cho chương trình chuyển vận.
5. Riêng bạn đạo nước ngoài xin lưu ý: Để cho việc xin Visa nhập cảnh / xuất cảnh được thuận tiện, nhà xe yêu cầu bạn đạo nước ngoài được sắp chung một xe và đón tại địa điểm: **Trung Tâm Thương Mại Maximark Cộng Hòa.**
6. Hầu phát huy tinh thần kính trên, nhường dưới cùng thực hiện điều **Tâm Đạo thứ 6 “Đối đãi thực tâm và lễ độ”** BTC sẽ dựa theo danh sách và dành sẵn tất cả những hàng ghế phía trên cho bạn đạo có con nhỏ từ 5 tuổi trở xuống và các vị cao niên từ 65 tuổi trở lên. Ước mong bạn đạo thông cảm và ủng hộ nghĩa cử cao đẹp này.
7. BTC sẽ lo cho tất cả bạn đạo thức ăn, giải khát (sáng / trưa) cùng giải trí video âm nhạc thiền ca trên chuyến du hành đến Đại Hội.
8. Đặc biệt năm nay, có một số bạn đạo Việt Nam đã hoan hỉ phát tâm phục vụ thêm những món ăn đậm tình quê hương trên chuyến du hành qua Lào như : xôi mặn (chay), chuối chiên, khoai lang chiên, các loại khoai / trứng gà / trứng cút luộc, cùng với nước giải khát, trái cây tráng miệng, cây nhà lá vườn như: thanh long, bưởi...v.v... giúp cho chuyến du hành càng thêm li kì, thú vị, hầu giảm đi phần nào nỗi mệt nhọc của chặng đường dài.
9. Đặc biệt đêm 24 văn nghệ chia tay, BTC có chương trình ăn mừng Trung Thu và rước đèn cho những mầm non Vô Vi.
10. Visa (Chiếu khán):

- a. Bạn đạo Việt Nam không cần phải xin visa khi qua Miên / Lào.
- b. Bạn đạo ngoại quốc ghi danh đi xe bus của BTC sẽ phải trả lệ phí visa vào Miên và Lào như sau:
 - Nhập cảnh vào Miên từ Việt Nam và từ Lào (2 lần): $\$30 \times 2 = \60 / 1 người.
 - Nhập cảnh vào Lào: $\$36$ / 1 người.
 - Cần 3 tấm hình chụp theo kích thước passport: 2 tấm cho visa Miên và 1 tấm cho Lào.
 - Nhập cảnh vào lại Việt Nam sau Đại Hội: Bạn đạo ngoại quốc cần phải có visa “Vô Nhiều Lần” (Multiple Entry) trước khi về Việt Nam.

11. Riêng những bạn đạo di chuyển bằng đường hàng không đến **Phi Trường Pakse** từ ngày 18/9 – 21/9/2015:

- Cần 1 tấm hình chụp theo kích thước passport cho Visa.
- Nhập cảnh vào Lào: $\$36$ / 1 người.
- Có thể email liên lạc với trực tiếp với BTC để được hướng dẫn. Hoặc xem đoạn video sau đây ở phần đầu hướng dẫn về các thủ tục khi đến phi trường Pakse: <http://youtu.be/xb2gLQoiFn0>

12. Hạn chót ghi danh Đại Hội 2015 là ngày **15/8/2015**.

Nếu quý bạn có những thắc mắc liên quan đến Đại Hội, chương trình đưa đón, hoặc cần sự giúp đỡ của BTC tại Việt Nam, xin vui lòng liên lạc theo số điện thoại và thời gian ấn định dưới đây:

Phụ Trách Ban Chuyển Vận VN:

- **Hoàng Thùy Lam:** **09 32 700 500** (từ ngày 28/8/2015 đến 20/9/2015)
- **Vũ Hùng:** **09 15 259 933** (từ ngày 28/8/2015 đến 20/9/2015)

Trực Tiếp Với BTC Tại VN:

- Nguyễn Minh Châu: **09 37 049 598** (từ ngày 12/9 – 18/9/2015)
- Trần Lý Thanh: **09 37 645 943** (từ ngày 16/9 – 18/9/2015)

Cẩm nang và ID sẽ được gửi đến quý bạn trong đầu tháng 8. Sau khi nhận được xin quý bạn vui lòng đọc kỹ **Cẩm Nang** và theo sự chỉ dẫn đã được ghi rõ bên trong.

Mọi thắc mắc liên quan đến Đại Hội xin quý bạn đạo vui lòng liên lạc trực tiếp với BTC

Email : voviduahanhdaophap@gmail.com

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của quý bạn.

Kính thư,

BTC Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”

Lưu Ý: Bài viết cho mục “Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới” không ngoài mục đích giúp bạn đạo địa phương thông tin tới cộng đồng Vô Vi. Những tin tức này không phản ảnh quan điểm của Tuần Báo Vô Vi. Ban Biên Tập Tuần Báo Vô Vi hoàn toàn không chịu trách nhiệm về nội dung của các bài viết này.

BA ĐIỀU LÝ THỨ VỀ HÌNH TTĐ CỦA LỤC TỔ

4. RỒNG, CỌP

Trong 5 linh thú ngũ tạng, suy đoán như sau: rồng thuộc thận thủy, cọp trắng thuộc thận dương, cọp đen thuộc tim, bạch ngư (trâu) thuộc gan, bạch hạc thuộc phổi.

Theo pháp tu cũ, kim đan do **nguyên khí** lửa từ tim và nước từ thận được mang đến rốn tạo ra. Đây còn được gọi là **diên** (khảm, rồng) và **hống** (ly, cọp đen).

5. BẠCH HẠC, BẠCH NGƯU.

Bạch Hạc đồng tử giữ Bạch Ngưu, canh điền tại ngũ hành sơn.

Cấu tạo kim đan còn cần 2 **nguyên linh** là Phách từ phổi và Hồn (ngũ hành) từ gan. Phổi cũng chứa hạc trắng, gan chứa trâu. Đức Thầy gọi tập hợp nguyên khí của phổi và gan là Kim Can (kinh Kim Cang đánh ma chạy có cờ).

So sánh các pháp (phần a. có nói trong sách *Tính Mệnh Khuê Chi*):

- Kim đan:** đem nước và lửa xuống rốn.
- Tiền Vô Vi:** **nước** (mạng môn), **lửa** (từ tim qua hiệp tích) theo xương sống lên đầu.
- Vô Vi:** **nước** (mạng môn) theo xương sống, **lửa** (từ tim qua chữ Di, giữa ngực) theo nhâm mạch lên đầu.
 - Có bạn đạo nói **linh hồn của bạn từ tim qua hiệp tích** lên đầu (đốc).
 - Theo tôi thì **chọn hồn từ tim đi thẳng lên đầu** (nhâm).

- Cũng có bạn đạo nói là linh hồn phải theo chiều *Pháp Luân Thường Chuyển*, đi xuống rốn rồi qua xương sống lên đầu.
- Cộng thêm với cách luyện kim đan ở rốn theo nhâm đốc lên đầu nữa là kiểu thứ tư.
- Muốn cho đủ 5 cách “sờ voi” thì có thể cộng thêm đường **xuống hai bàn chân xuống Địa Ngục!** (Đây là ông thầy bói mù sờ đuôi voi gặp lúc xui xẻo!)

Đúng sai và cao thấp? Chỉ có Đức Thầy mới rõ. Hoặc đợi lúc lên được đỉnh núi.

6. HẠC, RỪA.

Hạc quy đồng hội thượng.

Hạc đứng trên rùa bên dưới hình ttđ là nguyên linh bộ phận sinh dục và dịch hoàn.

Khi nhâm đốc tương thông, hạc và rùa đều chạy qua xương sống lên đầu (*Tiên Thiên khí tức, tiền giáng hậu thăng...*).

Vô Vi hơi khác, đốc mạch và nhâm mạch đều thông lên đầu, không có tương thông. Hạc theo nhâm mạch, rùa theo đốc mạch lên đầu. Khi cần nhâm đốc tương thông thì nhieu hậu môn, đem chút lửa tam muội lên đầu (*nhieu quá sẽ bị đổ mắt*).

Khương bửu Võ

(Los Angeles ngày 11/7/2015)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thẩm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

TP, ngày 7.10.1997

Kính Ông Tám,

Con tên là TVN, sanh ngày 23-04-1947, vợ con tên là NTC, sanh năm 1949, cả hai đều sanh tại GD, GV. Con có ba con tên là TTKP, TTT, TTT.

Hôm nay con có nhân duyên gặp các bạn đạo, anh TS, anh HN, Anh N, hội ý gởi đến ông Tám, vợ chồng con chúc ông nhiều sức khỏe trong tình thương. Ông ban hồng ân cho vợ chồng con, con cũng mới biết PLVV vào khoảng 4 năm nay. Ông độ cho vợ chồng con còn khờ dại theo cái đời, con còn ngu dại xin ông ban cho con sự sáng suốt để con tu, mở huệ, mở trí. Vợ chồng con có tu được hay không? Ông hồi âm cho biết, vợ chồng con một lòng theo ông cho trọn tình thương của ông ban cho con. Trước dứt lời, con không có gì chỉ gởi tấm lòng thành thật gởi đến ông, ban tình thương cho các bạn đạo quê nhà và gia đình con.

Con, TVN

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Pattaya, ngày 2/2/1997

Nữ con,

Ông Tám vui nhận được thư của con, tự ý thức được con đường tu và thực hành PLVVKHHBPP cùng tu cùng tiến.... Vợ chồng con ý thức hồn là chủ thể xác mới bước vào tu PLVVKHHBPP. Tu về PLVVKHHBPP chỉ hướng về hồn, phát triển tâm linh, tiến hóa vô cùng. Hồn là chủ của thể xác, càng tu càng tiến. Tu là phải sửa, chớ không phải tu là ôm những chuyện cũ và chấp mê, thu hút ngoại cảnh, nói điều không hay và không lối thoát. Tự khai sáng mình, giữa Thiên Địa Nhân - Trời Đất

Người - con là người, các bạn cũng là người, tức là đại diện Trời Đất, áp dụng cái pháp để khai sáng chính mình là khứ trước lưu thanh, cảm thức được chính ta sai chẳng có ai sai. Sửa mình để tiến hóa nhiên hậu mới ảnh hưởng người kế tiếp.

Vườn vẹn có Soi Hồn, Pháp Luân, Thiền Định - chánh pháp để sửa tâm sửa tánh. Soi Hồn một ngày ít nhất ba lần, PLTC phải đầy rún, đầy ngực tung lên bộ đầu, lấy nguyên khí của Trời Đất, sửa mình trong chu trình tiến hóa hiện tại. Pháp Chiếu Minh là hỗ trợ cho cơ thể khỏe mạnh, thanh lọc bộ ruột bộ gan, tạo nguyên khí tốt đẹp, cơ thể bình an tu tiến. Các con nên thực hành đứng đắn, khai triển chính mình, hướng về thanh tịnh mà hành sự, Bề Trên sẽ chuyển hóa cứu độ các con.

Con có duyên lành tiếp xúc với ông Tám trong lúc ông Tám còn sống. Ông Tám là người thực hành, đạt tới kết quả chớ không phải dựa theo Phật Lý hay là mượn Phật Lý tạo những đạo khác lường gạt chính mình, mà lường gạt luôn những người kế tiếp; ông Tám không có làm điều đó. Ông Tám cũng có ở trong thời đại văn minh này với chúng con và cùng tu với chúng con. Ông Tám có cơ thể tinh vi của Trời Đất cấu thành. Ông Tám phải khai sáng tất cả những gì trong đó để ảnh hưởng người kế tiếp, mong mọi người tự thức hòa với duyên lành của Trời Đất đã ân ban.

Nhân thân nan đắc, pháp nan ngộ, xác con người không phải dễ có, mà cái phương pháp tu không phải dễ gặp được. Ngày hôm nay con đã có cả hai, chỉ cần sự thực hành mà thôi. Hành nhiều để đạt tới kết quả thanh nhẹ mới thấy rõ chính mình là khả năng của vũ trụ. Tin nơi khả năng của chính mình và sẽ khai sáng chính mình. Ánh sáng đến là bóng tối sẽ tan. Bóng tối là gì? Bóng tối là nghiệp lực, gia cang sống trong kích động và phản động của tình đời đen bạc; hiện tại chịu tu, chịu khai sáng lấy chính mình, sức khỏe sẽ dồi dào, tâm linh sẽ tiến hóa tới vô cùng. Không nhờ đỡ, không lấy danh Trời Phật, nói bậy bạ mà thiếu thực hành; đó là chính mình đi xuống địa ngục rõ ràng. Thực hành

trong thanh tịnh, khai sáng chính mình mới thấy rõ khối óc là một ánh sáng tại mặt đất. Nhìn ra bề ngoài, xe cộ nhà cửa đều do khối óc cộng tác và hình thành. Các con là chủ khối óc, thiếu thanh tịnh thì không bao giờ phát triển được. Những người đã tu cũng bắt chước tu - thấy người ta bận rộn tu, cũng bắt chước bận áo tu mà không biết nghĩa lý của nó. Nó cũng là ngu muội mà thôi. Chúng con phải cố gắng hành pháp, khứ trước lưu thanh là đuổi cái phần trước động loạn ra ngoài khối óc và cơ tạng, thì óc và cơ tạng sẽ được yên ổn; nó là một bức tranh Trời của Trời Đất, mà nếu các con thiếu thanh tịnh, không bao giờ thấy được ánh sáng của Bề Trên. Tu quyết tu, đừng mãi mãi thực hành trong thanh tịnh với khả năng của chính mình; không nên tin những lời đồn đãi, hình ảnh mà chúng ta không thấu triệt được. Ôm thêm một thứ là loạn thêm một thứ : thêm một lư hương, một cây nhang là thêm một con ma, mà càng nhiều thứ thì ma càng nhiều, càng ngày càng động loạn thêm. Sửa mình đơn giản, giải tỏa tất cả những sự phù hộ tạm bợ mà chính mình chưa thấu triệt, ôm lấy là chỉ tạo khổ cho tâm thân mà thôi. Đã biết thân xác Trời Đất hình thành, thì chúng ta có pháp khai sáng tiểu thiên địa này; đất của con có kim mộc thủy hỏa thổ, có nước lửa gió đất, tứ đại hình thành. Khai sáng nó ra, chúng ta mới trọn lành làm chủ của tiểu thiên địa này. Khi mà con thanh tịnh làm chủ được tiểu thiên địa này, các con mới thấy nghiệp quả của chính con, con giáng lâm từ tam thập tam thiên xuống thể gian, giam hãm trong thể xác tầm tối, cố gắng tu thanh tịnh, sáng suốt không khác gì con có một mảnh đất trồng tía, thì tương lai kinh tế sẽ dồi dào. Càng ngày càng tu trật tự, điển quang khôi phục từ cơ tạng trở lên tới khối óc, phát sáng ra là do công trình của hành giả tu mà thôi. Đêm đêm lo tu như vậy, không có ông Phật nào phù hộ hết. Phật là người đau khổ, tu giải thoát, cũng chỉ lại cho mọi người đừng mãi mãi tu chớ không có phải ý lại. Phật không có độ người phạm. Người phạm chỉ lợi dụng Thần Thánh Tiên Phật, rồi cuối cùng hội nhập trong địa ngục vì lòng tham mà thôi. Thực hành đứng đắn, đêm đêm thực hành đứng đắn thì khai triển tâm thức, tự hiểu mình; càng hiểu mình càng minh chánh là càng sáng suốt. Chỉ có con hiểu được con từ đâu đến đây rồi sẽ về đâu, thì con thấy rõ những chuyện gì cần thiết con phải làm cho chính con, mà không làm những chuyện không cần thiết nữa. Cuộc sống của các con sẽ được an khang bất cứ ở nơi nào, đẹp được lòng tham, dứt tham, dứt dâm, dứt dục thì không có cơ

hội tự hại nữa, là cơ hội tiến hóa phát triển tâm linh mà thôi.

Đạo vốn không, con thực hành tới ngày nay, lần lần con thấy đạo vốn không; vạn sự trên đời là không, không có gì thật hết, giữ được điều này, cứ giữ tâm thanh tịnh tự tu thì sẽ không bị lường gạt bởi hoàn cảnh bên ngoài. Thành tâm tu sửa thì phải nhịn nhục. Ai chửi la cũng niệm Phật, và tâm niệm độ mọi người trong thành thật và dứt khoát. Tự tu tự tiến, mở đường đi lên càng ngày càng thanh nhẹ, không có tên tuổi, không có đòi hỏi. Con thanh nhẹ, đồng tu với Chư Phật, ý chí đồng hành phát triển tới sáng suốt thanh nhẹ hội nhập vào luồng điển của đại bi mà tiến hóa; chỉ có đi lên thôi, cương quyết hành như vậy thì mới diệt được sự mê chấp của chính mình, không bị gò bó bởi luật lệ của tâm phàm nữa; thành tâm dứt khoát, tiến hóa thanh nhẹ, phần hồn mới được cứu rỗi. Lúc này các con chịu tu, dù có không thành đi nữa, tương lai các con cũng có một cơ sở tốt đẹp, hội nhập vào nơi có đạo đức tiếp tục tu. Giai đoạn này chỉ có tình thương và đạo đức mới giải quyết được. Tình thương do đâu mà có? Do cha mẹ hình thành sanh ra cái cơ thể vi diệu này, mà con chịu tu, chịu sửa thì con là người có hiếu thảo đối với cha mẹ trước hết. Đêm đêm lo tu thiền, lập lại trật tự của chính mình, con ngoan hiếu thảo đối với cha mẹ, tức là con sẽ được khỏe mạnh từ tâm lẫn thân. Khi con đạt được sức khỏe rồi mới biết quý yêu đồng loại. Khi con biết quý yêu đồng loại thì con mới biết quý yêu Trời Phật. Trời Phật do đâu? Do khổ hình thành, không phải sướng. Khổ, khổ, khổ mới bước vào biên giới của Phật Pháp là vậy. Ngày hôm nay các con có duyên lành ngộ được pháp lý; nắm pháp thực hành đêm đêm, tương lai chúng ta buông bỏ tất cả những sự tranh chấp trong nội tâm, thức hòa đồng sẽ khai triển, lúc đó con là khí giới tình thương và đạo đức độ tha tại trần. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ SAN JOSE, CA
San Jose, ngày 4/8/1997

Kính Minh Sư!

Con đã nhận của Minh Sư 2 lá thư. Đọc thư Thầy thấy sưởi ấm tâm hồn con, vừa vui vừa quý

thương nhớ Thầy vừa mê say đường đạo, là 1 hành trang Thầy ban cho tu đến hơi thở cuối cùng.

Kính Thầy, anh Ái đi Nhân Hòa thăm Thầy nhưng con không hay. Khi anh về nói mới hay, được biết Thầy giải phẫu 2 con mắt tốt đẹp và Thầy về Atlantic City. Con gọi điện thoại thăm Thầy không được nên viết thơ này hầu thăm Thầy. Có lẽ tháng 10 này sẽ gặp Thầy ở thiền viện Hai Không. Anh Kiệt là người giúp đỡ con, nhưng nay anh đã ly khai San Jose. Con đi thiền hằng tuần và gặp rất khó khăn, tuy nhiên cũng cố gắng vượt qua, nhờ 1 số bạn đạo từ tâm giúp đỡ. Thầy khỏi cần hỏi thơ cho con khổ Thầy lắm. Con quá thương Đức Thầy vô bờ bến, ước sao khi con chết, được hầu cận bên Thầy, không còn gì quý báu bằng trên cõi thế gian này.

Kính yêu Thầy, kính mến Thầy, kính nhớ Thầy.

Kính thư,
Lê Tiến Bảo

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic city, ngày 16/8/1997

Bác Bảo,

Độc thơ cảm thấy gắn liền
Thương yêu quý trọng giải niềm ước mơ
Thực hành phát triển từ giờ
Hương về tâm đạo bơ vơ chẳng còn
Tự mình thức giấc ni non
Đường về bến giác chẳng còn cách xa
Cùng chung Trời Đất cùng hòa
Tự mình thực hiện thật thà an vui
Giữ hồn tu tiến rèn trui
** thiếu một câu **
Chơn tâm có sẵn đạo mùi
Dựng xây xây dựng an vui chơn hồn
Bảo tu Bảo tiến sanh tồn
Chơn hồn thanh tịnh đời đời yên vui
Khai thông nguyên lý đạo mùi
Độ tha không ngớt sống vui đạo đời
Thăng hoa tiến hóa hợp thời
An vui thanh nhẹ đời đời dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Quân bình tâm đạo đổi thay thế tình
Đi đi lại lại một mình
Trời ban tình đẹp hoan nghênh về Trời.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Houston, ngày 31 tháng 8 năm 1982 1:52 a.m.

Kính gửi hội Ái Hữu Vô Vi khắp năm châu

Làm sao lèo lái chiếc thuyền
Phát tâm không có trợ duyên không thành
Khả năng sẵn có chẳng hành
Bày mưu độc sử chẳng thành việc chi
Trời ban sáng suốt hợp thì
Sao không chịu học tự ghi chữ “Hòa”
Thâm tâm giao cảm thiết tha
Cộng Đồng Ái Hữu tương hòa tương giao
Bầu xong lại muốn phá rào
Chê cao thích thấp đổi trao chẳng thành
Quân bình thực triển chẳng hành
Tạo thành động loạn chẳng thành việc chi
Quy về nội thức sân si
Tạo thêm tam tối tâm thì chẳng an
Luận đi xét lại tự bàn
Vô cùng học hỏi phán quan tình đời
Bên trong hằng hữu cha Trời
Bên ngoài tam tối mở lời kích nhau
Cuộc đời kẻ trước người sau
Nằm trong định luật chung nhau kết thành
Duyên lành “Ái Hữu” thực hành
Thương yêu vô tận mới thành chơn như
Gặp nhau bàn cãi vui cười
Chung nhau gánh vác người người vì nhơn
Chẳng còn tam tối giận hờn
Sửa mình hòa hợp chịu ơn cha Trời
Âm thanh phán xét thành lời
Trời ban rộng rãi tùy lời đổi thay
Giận hờn chỉ có ngày nay
Ngày mai xóa bỏ ngộ Thầy ngộ Ta
Thế gian học nhẩn học hòa
Thiên đàng học tiến học qua tình Trời
Từ bi thực hiện chơn lời
Thương yêu tin cậy lập đời an khương

Phát tâm thực hiện đôi đường
Đạo đời hai ngã mới tường lý chơn
Tình thương điển giới keo sơn
Hòa đồng một thức chẳng hờn chẳng mê
Thật thà khai triển muôn bề
Bề trên phán xét chiếu về tâm cang
Đệ huynh tử muội hai hàng
Bình tâm đón nhận điển quang cha Trời
Xác thân tạm mượn mở lời
Thức tâm thanh tịnh về nơi an toàn
Tình thương quán độ sáng ban
Tâm an tự tại mọi đàng yên vui
Chẳng còn mê chấp bụi ngùi
Đệ huynh đồng thức rèn trui tiến hoài
Cộng Đồng Ái Hữu sửa sai
Tâm vô quái ngại trợ hoài không ngưng
Giúp đời tiến hóa không ngừng
Hy sinh sáng suốt giải từng phút giây
Duyên lành tái ngộ gặp Thầy
Thực hành cứu độ đổi thay thế tình
Vạn linh hợp tác mới mình
Cha Trời lớn rộng gieo tình cảm giao
Nội tâm sáng suốt thuở nào
Sinh ly tử biệt cầu nhau làm chi ?
Viết thêm lục bát bài thi
Nhắc cho các bạn bài ni phải làm
Biết tâm thanh tịnh tự an
Thế tình là thế phải làm mới nên
Thực hành mới rõ bề trên
Quang minh cứu độ tạo nền tạo căn
Nghìn năm cũng vậy khai tàng
Cân phân đời đạo mở lần đến nơi
Nhìn xem quang cảnh đất trời
Trong vòng trật tự không lời oán than
Các nơi bàn bạc khai màn
Tiên Rồng Chư Phật vẫn an tiến hoài
Con người tằm tối tạo sai
Trong vòng mê chấp tạo hoài không ngưng
Vô Vi dẹp bỏ lòng kình
Quyết tâm dứt khoát từ từng phút giây

Thượng ngươn tái hội vui vầy

Lấy không làm đích ngộ Thầy ngộ Ta
Tình thương ban rải chan hòa
Tình thương ban rải chữ “Hòa” chữ “Yêu”
Tâm thanh mới rõ giáo điều
Điển thanh chiếu diệu sáng dịu tâm cang
Miệng tâm tự xét tự bàn
Thực hành thấu đáo chuyển sang đời đời
Chẳng còn động loạn phân lời
Dở hay hoang phí của trời làm chi ?
Trăm câu nhớ đọc nhớ ghi
Bài này phân giải chuyển thì giải tâm
Bạn ơi ! Chớ vội sai lầm
Thương yêu gốc gác tự tâm tự đi
Trời còn chưa sập chớ nghi
Cuối cùng phán xét rõ thì phân minh
Ai ai cũng muốn mở tình
Tâm không thực triển vậy linh chỗ nào ?
Tự mình tạo hố đào ao
Tạo thêm nghiệp khổ cầu nhàu nội tâm
Hòa đồng thức giác mừng thầm
Tin lành đã đến tự tâm tự đi
Cha Trời ban rải uy nghi
Vô cùng bất diệt thực thi đạt thành
Trời mong con cái thực hành
Thương thương nhớ nhớ chẳng tranh lại hòa.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*

Hồi Tám (tiếp theo)

NÔNG PHU TRÍ XẢO, HẠI NGƯỜI, LỘC MỎNG TỰ LÃNH HỌA
KẺ SĨ TÂM LÀNH, GIÚP NGƯỜI, PHÚC DÀY ĐƯỢC BÁO AN

...
Tế Phậ: Hay lắm, trò ngoan đã tự tìm thấy chân bản ngã của mình.

Thái Sinh: Không an nhiên tự tại, không gặp được ân sư.

Tế Phậ: Ha ha, ta không có lấy một đồ đệ... hay lắm. Lo việc phải cố gắng, căn phòng phía trước đèn còn thấp sáng người chưa ngủ, chúng ta hãy tới thăm.

Thái Sinh: Con thấy nơi phòng khách có hai người đang ngồi trước máy truyền hình mãi mê theo dõi một vở kịch, vị lớn tuổi ngồi trên sô-pha coi vẻ như phạm vào tội lỗi, vì nguyên linh bị bụi âm bao phủ, còn thanh niên bên trái hình như là con trai, cũng bị y như vậy, không hiểu lý do tại sao?

Tế Phậ: Đúng như thần Tam Thi đã ghi, người nhà nông này có nhiều vườn trồng rau, song tâm thật bất chính, thường đầu cơ thủ lợi, mỗi khi thấy rau lên giá, liền dùng phân và thuốc hóa học tưới bón cho rau lớn lẹ để cắt bán, chỉ nhắm lợi ích riêng tư, không hề kể đến sự nguy hại sức khỏe của người, nên đã bị thổ thần, thổ công cùng thành hoàng lập bản án.

Thái Sinh: Như vậy hiện tại bị thất đức, chỉ biết giả dối kiếm tiền, đã hại người không ít, bán rau còn lưu độc tố, cho nên không lạ gì có biết bao người bị mắc nhiều chứng bệnh lạ lùng do chất hóa học gây nên. Bởi vậy các phụ nữ giữ việc nội trợ trong nhà, rau trái phải rửa thật sạch để bảo vệ sức khỏe.

Tế Phậ: Vị nông phu này đã gặp báo ứng nên năm rồi sau khi uống rượu say với bạn bè, lúc cuồi xe gắn máy về nhà, giữa đường xe lao vào vệ đường đụng phải gốc cây lớn, hôn mê bất tỉnh, phải nằm bệnh viện hơn một tháng. Hiện thời bề ngoài tưởng như hết bệnh, song bên trong lục phủ ngũ tạng bị tàn phá, con trai lại không lo học hành để tiến thân, chỉ thích chơi bời lêu lổng, khiến vị nông phu này vô cùng buồn phiền đau đớn.

Thái Sinh: Tuổi chưa già mà đã trải nhiều đau khổ (*Thái Sinh lắc đầu than thở...*).

Tế Phậ: Tục ngữ nói: “Trẻ trung không rắng sức, già cả càng đau thương” (*Thiếu tráng bất nỗ lực, lão đại đồ bi thương*). Ngày nay khoái lạc ngày sau đau khổ, bởi lý trời soi sáng, nhân quả tuần hoàn báo ứng không sai chệch, hi vọng sẽ sửa đổi sai lầm quay về nẻo thiện, thành tâm sám hối làm lỗi quá khứ, để lập lại cuộc đời mới (*Tế Phậ lại thấy bên ngoài có một nông phu lương thiện, liền nói: Thầy trò mình hãy tới phỏng vấn*).

Thái Sinh: Thưa hay lắm... con đã thấy rõ, gia đình này so sánh với gia đình vừa rồi hoàn toàn khác hẳn, trong nhà khí lành tràn ngập, hai bên tường treo nhiều bằng tưởng thưởng của tỉnh trưởng và xã trưởng ban khen.

Tế Phậ: Theo sự ghi chép của thần Tam Thiên, nông phu này là người lương thiện trong làng, không bao giờ tranh giành với kẻ khác, chuyên làm lành tránh dữ, đã lập được thành

quả là bồi đắp con đường bên sườn núi, trước khi nó được tráng nhựa và trồng cây hai bên. Bình thường thì xe cộ và người cũng đi được, song gặp khi mưa thì lầy lội di chuyển rất khó khăn, người nông dân này không quản gian lao khổ cực, gánh đất đội đá lấp bằng những chỗ ổ gà và sụp lở để giúp người qua lại được lưu thông dễ dàng.

Thái Sinh: Người nhà nông này chỉ nghĩ đến canh tác mà không nghĩ đến thu hoạch, rất được người kính phục.

Tế Phạt: Hiện thời con trai con gái đều học đại học, và rồi sẽ có việc làm tốt, chức vị cao, con cái được như vậy là chính nhờ ơn phước của cha để lại.

Thái Sinh: Làm lành thì được phước lành, một sợi tóc không sai chệch.

Tế Phạt: Thầy vừa thấy ở ngõ đối diện, có một luồng ánh sáng trong lành, đúng là nhà của một vị tu đạo, chúng ta hãy phỏng vấn.

Thái Sinh: A, thì ra giữa gian nhà chính có thờ Phật Tam Bảo, hào quang tỏa chiếu sáng ngời, chưa rõ nguyên nhân tại sao?

Tế Phạt: Vị đạo sĩ này, đã tu đạo nhiều năm, lại còn tham gia đoàn thể nghĩa vụ công tác lao động phát triển nông thôn, chuyên xây cất đường sá cầu cống, một đời không vì công danh, la hán bốn phương một nhà, không tích lũy riêng nhà mình, tương lai chắc chắn công thành quả mãn, tiêu dao cực lạc.

Thái Sinh: Dốc tâm dốc chí vì dân hi sinh phục vụ, quả khiến mọi người cảm động, con thấy dung nhan vị tiền bối này chính khí hào nhiên sáng rõ, thật đáng kính nể.

Tế Phạt: Đạo sĩ này tâm bồ thí vô trụ nên đã đạt cảnh giới tối cao, tới viên mãn. À, đêm nay trời quá lạnh lẽo, tạm ngưng việc viết sách tại đây, để chờ đệ tử hầu đàn cơ được nghỉ ngơi sớm. Trò ngoạn mau lên đài sen, chúng ta trở lại Thánh Hiền Đường.

Thái Sinh: Thưa vâng, con đã lên đài sen, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phạt: Đã tới Thánh Hiền Đường, Thái Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

